

ROTUESITTELYSSÄ

Norwichin- ja Norfolkinterrierit

Kuva @maiccu

Kuva lida K

Kuva Ira Karvo

Kuva Ira Karvo

NORWICHIN- JA NORFOLKINTERRIERIT ovat pieniä, innokkaita, vankkarakenteisia ja kestäviä terriereitä Brittein saarelta. Niiden historia alkoi Keski-Englannissa 1800-luvun lopulla, kun tämän tyyppisiä pikkuterriereitä alettiin kasvattamaan systemaattisemmin niiden metsästyskykyjen takia. Erityisesti ne olivat verrattomia rottakoiria. Alusta asti niitä kasvatettiin ja haluttiin pitää myös ”vain” lemmikkeinä niiden iloisen, seurallisen, viisaan, rohkean ja ei riidanhaluisen luonteen takia. Tämä oli siihen aikaan harvinaisempaa. Koiran työpanoksella oli suuri tarve ja sen vaaliminen oli määrävin tekijä kasvatus-työssä. Vuonna 1932 hyväksyttiin roduksi norwichinterrieri, ja vuonna 1964 siitä erotettiin omaksi rodukseen luppakorvaiset eli norfolkinterrierit.

Rodut ovat säilyttäneet edellä kuvaillut luonteenpiirteet nykypäivään, tehden siitä ihanteellisen koirakaverin mihin vaan; yksinasuville, perheille, toisille koirille ja yleensä muillekin eläinlajeille, kaupunkiin, maalle, talleille, navetoille. Nämä reippaat pikkukoirat sopeutuvat mihin vaan niitten halutaan sopeutuvan. Metsästysvaistot roduilla ovat säilyneet yhteiskunnan ja käyttötärpeen muuttuessa vaihtelevasti. Yleistäen voisi sanoa norfolkkien olevan edelleen vietikkäämpiä tämän ominaisuuden suhteen, mutta norwicheissakin löytyy taitavia metsästäjiä. Isoimman osan vietit uinuvat, koska ne eivät enää kohtaa kohdettaan koirien eläessä esimerkiksi kaupunkiympäristöissä. Lemmikkikanien, -kanojen, -rottien, -marsujen ja niin pois päin kanssa yhteiselo yleensä onnistuu, mutta vaatii totuttelua ja valvontaa.

Norwichin ja norfolkinterrieri ovat

pieniä koiria, säkäkorkeus on noin 25cm. Ne ovat kuitenkin vahvaluustoisia, vankkarunkoisia ja energisiä koiria, joten ne pysyvät menossa mukana, jaksavat fyysisesti paljon ja ovat kestäviä koiria. Roduilla on lämmin säänkestävä turkki, joka oikein hoidettuna ei vaadi suojavaatetusta tai pesua. Karkea peitinkarva trimmataan nyppimällä aivan minimissään kaksi kertaa vuodessa. Helppohoitoinen, suojaava ja lämmittävä turkki roduilla säilyy keskimäärin neljä kertaa vuodessa trimmaten, jolloin se on koirallekin huomattavasti mukavampi toimenpide. Nykypäivänä moni päätyy valitettavasti turkin leikkaamiseen ja ajeluun trimmaamoissa, heppoisiin ja väärin perustein. Tällöin pitää tiedostaa se, että rodun turkin kuvailtu säänkestävyys, lämmittävyys ja helppohoitisuus ei enää päde ja kotihoito muuttuu toisenlaiseksi ja vaativammaksi.

Energisyytensä ja terrieri-itsepäisyytensä takia rodut tarvitsevat peruskoulutuksen rajoineen, jottei niistä tule koti-, käsittely- tai ”koirakävely”tyranneja. Nämä eivät ole aggressiivisen kovapäisiä uhmaamaan ihmistään suoraan. Mutta norwichit ovat taipuvaisia häsellykseen, joka vie korvat kuulolla oloon ja venyttää siten rajoja. Norfolkkit taas yrittävät viekkaudella kyseenalaistaa ja itsepäisesti kokeilla rajoja kerta toisensa jälkeen. Pennulle ja nuorelle koiralle kun muistaa pitää rajan rajana kaikissa tilanteissa ja motivoi palkalla oikeaan suuntaan sen jälkeen, saa näistä helpon, reippaan, sopeutuvaisen ja kivan kaverin kaikkiin tilanteisiin. Rohkean, energisen ja hoksaavan luonteensa takia nämä pikkukoirat sopivat harrastuskaveriksi moneen menoon.

Lisätietoa rodusta löytyy rotujärjestömme sivulta
www.nnterrierit.fi

Esimerkiksi rotujemme terveydentilasta, kasvattajista,
yhdistyksen toiminnasta ja tapahtumista, joissa voi tavata
lisää NN-terrierejä liveinä ja niin pois päin.

Toivotamme teidät tervetulleiksi tutustumaan
ja ehkä rakastumaan rotuihimme!

